

lige Norm fraviges ved Bestemmelse af Lensnævnet, og Lensnævnets Bestemmelse i saa Henseende kan indankes for Overnævnet, hvis Afgørelse vil være endelig.

I § 5 i Lovforslaget gives der særlige Regler for at sikre det offentlige indenfor et Tidsrum af 20 Aar Forkøbsret til de Fredsskove, som maatte henligge under Len og Stamhuse og maatte have offentlig Interesse.

Dernæst paalægger kulturelle Hensyn at træffe Bestemmelser med Hensyn til Genstande af kunstnerisk eller historisk Værdi, der har almindelig Interesse, og i § 6 foreslaas det, at naar Ejendommene overgaar til fri Raadighed i Henhold til § 1, skal saadanne Løsøregenstande af kunstnerisk og historisk Værdi, som hører til Ejendommen og hidtil har været undergivne det fideikommissariske Baand, forblive her i Landet og kan, forsaavidt de udgør en Samling, gøres tilgængelige for Almenheden efter Regler, der fastsættes af Nævnet efter indhentet Forslag fra Besidderen. Hvis der senere bliver Tale om at afhænde disse Genstande, skal der ydes den samme Afgift til Staten som ved Afstaaelse af fast Ejendom, altsaa 20, henholdsvis 25, pCt., og hvis der rejser sig Spørgsmaal om at sælge dem til Udlandet og der gives Tilladelse dertil, skal der svares den dobbelte Afgift.

Endvidere er der et kulturelt Hensyn at tage til Bevarelsen af Bygninger af særlig arkitektonisk eller historisk Interesse, som maatte overgaa til fri Ejendom. Med Hensyn hertil foreslaas det, at der paalægges Ejeren en Vedligeholdelsespligt, og hvis han vil fri sig for denne, kan han gøre det ved at tilbyde Staten Bygningen for den Værdi, den har til Nedbrydning, ansat af et af Ministeren for Undervisningsvæsenet udmeldt sagkyndigt Skøn, idet Forpligtelsen da, saafremt Staten ikke vil overtage Bygningen, bortfalder.

Hvis der paahviler de Ejendomme, som skal frigøres for det fideikommissariske Baand og overgaa til fri Ejendom, Legater, Apanager, Enkepensioner og andre lignende Byrder, kan de ikke overgaa til fri Ejendom, forinden Lenskontoret har faaet Sikkerhed for, at Fordringshavernes Krav er sikrede.

Det Lensnævn, jeg flere Gange har omtalt, skal bestaa af 5 Medlemmer, hvoraf 3 udnævnes af Regeringen, 2 af vedkommende Besidder. Lensnævnets Afgørelse kan, som jeg tidligere i en anden Forbindelse har bemærket, indankes for et Over-

nævn, som ogsaa skal bestaa af 5 Medlemmer, af hvilke 1, der fungerer som Formand, vælges af Højesteret blandt Rettens egne Medlemmer, 2 udnævnes af Regeringen og 2 af samtlige Majoratsbesiddere efter Regler, der fastsættes af Justitsministeren. Der vil ved dette Lovforslags Gennemførelse blive en Del Penge fri, som nu er belagte med fideikommissariske Baand; herefter vil deres Besiddere blive Ejere af dem, og der maa derfor ogsaa gives en Myndighed, som foreslaas at skulle være Lensnævnet, som kan paase, at disse tidligere fideikommissariske Midler bliver bestyret paa en rimelig Maade i den kommende Tid; det foreslaas derfor, at efter deres Frigørelse maa de ikke opsiges i større Omfang, end det ellers kunde være ventet. Dette skal Lensnævnet paase og træffe de Foranstaltninger, som i denne Henseende er nødvendige.

I Landbokommissionens Forslag var der fastsat to 5-Aars Perioder, indenfor hvilke det Forslag, som Landbokommissionen havde udarbejdet, skulde træde ud i Livet. Nu har Krigen skabt en saadan Tilstand, at man ikke kan give saa langt Varsel. Der maa skaffes Jord til Raadighed for Landarbejdere med kortere Frist, og derfor bringes det her i § 11 i Forslag, at Besidderne skal bestemme sig inden et Aar. Hvis de bestemmer sig inden et Aar, kan de blive fri Ejere af de Ejendomme, de hidtil har besiddet, mod at indbetale til Statskassen 20, henholdsvis 25, pCt. og give Staten Raadighed over en Trediedel af Jordegodset. Men bestemmer de sig ikke inden et Aar, skal det gaa dem, ligesom det gik den romerske Kejser, da han betænkte sig for længe paa at købe de sibyllinske Bøger, eller jeg maa maaske hellere sige, det vil gaa dem omvendt. Ved de sibyllinske Bøger gik det jo saaledes, at da Kejseren ikke vilde købe tidnok, maatte han give det samme Beløb for mindre end det, han oprindeligt kunde faa for Pengene. Her bringes i Forslag, at hvis de ikke bestemmer sig hurtigt nok, kommer de til at give mere for det, som de tidligere vilde have faaet billigere. Hvis de ikke har bestemt sig i Løbet af et Aar, vil det i det paafølgende Aar blive 5 pCt. dyrere for dem at faa samme Ret, saaledes at de kommer til at udrede henholdsvis 25 og 30 pCt. af Værdien, og hvis de saa ikke bestemmer sig i det andet Aar, falder Retten for dem fuldstændig bort, og saa tager man i Stedet for denne Afgift en Skat, der svarer til 4 pCt. af den, altsaa en aarlig Skat